Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/76/EU**

av den 24 november 2010

om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, ►C1 återvärdepapperisering ◄ och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 329, 14.12.2010, s. 3)

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 211, 18.8.2011, s. 35 (2010/76/EU)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/76/EU

av den 24 november 2010

om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, ►C1 återvärdepapperisering ◄ och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande [1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [3], och

av följande skäl:

(1) Överdrivet och oförsiktigt risktagande inom banksektorn har lett till fallissemang i enskilda finansiella institut och till problem som påverkar hela det finansiella systemet i medlemsstaterna och även globalt. Orsakerna till detta risktagande är många och komplexa, men det råder enighet bland tillsynsmyndigheter och reglerande organ, däribland G20-gruppen och Europeiska banktillsynskommittén (Committee of European Banking Supervisors, CEBS) att olämpliga ersättningsstrukturer i vissa finansiella institut har varit en bidragande faktor. En ersättningspolitik som ger incitament till att ta risker som går utöver den allmänna risknivå som institutet tolererar kan underminera en sund och effektiv riskhantering och ytterligare förvärra en överdriven tendens till risktagande. De internationellt överenskomna och godkända principer som fastställts av organet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) för sund ersättningspraxis (”FSB-principerna”) är därför särskilt viktiga.

(2) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ska kreditinstitut ha styrformer, strategier, metoder och

---

[1] EUT C 291, 1.12.2009, s. 1.
[2] Yttrandet avgivet den 20 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 juli 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 oktober 2010.

▼B

mekanismer för att hantera de risker de är exponerade för. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ska detta krav tillämpas på värdepappersföretag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ([1]). Genom direktiv 2006/48/EG föreskrivs att de behöriga myndigheterna ska granska dessa styrformer, strategier, metoder och mekanismer och avgöra om kapitalbasen i kreditinstitut och värdepappersföretag säkerställer en sund hantering och täckning av de risker för vilka varje granskat kreditinstitut eller värdepappersföretag är, eller kan komma att bli, exponerat. För bankgrupper ska denna tillsyn vara gruppbaserad och omfatta finansiella holdingföretag och underställda finansiella institut inom alla jurisdiktioner.

(3) För att åtgärda de negativa effekter som otillfredsställande utformade ersättningsstrukturer kan ge när det gäller sundheten i riskhanteringen och kontrollen av enskilda personers risktagande bör kraven i direktiv 2006/48/EG kompletteras med en uttrycklig skyldighet för kreditinstitut och värdepappersföretag att upprätta och vidmakthålla en ersättningspolitik och ersättningspraxis som är förenlig med en effektiv riskhantering när det gäller personalkategorier som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på företagens riskprofil. Dessa personalkategorier bör omfatta åtminstone den högsta ledningen, risktagare och personal som utövar kontrollfunktioner samt anställda vars totala ersättning inklusive diskretionära pensionsförmånsavsättningar gör att de hamnar i samma ersättningsklass som den högsta ledningen och risktagare.

(4) Överdrivet och oförsiktigt risktagande kan underminera kreditinstitutens eller värdepappersföretagens finansiella sundhet och banksystemets stabilitet, och det är därför viktigt att den nya skyldigheten i fråga om ersättningspolitik och ersättningspraxis genomförs konsekvent och att den täcker alla aspekter av ersättning, inbegripet löner, diskretionära pensionsförmåner och liknande förmåner. I detta sammanhang bör diskretionära pensionsförmåner innebära extra betalningar som ett kreditinstitut eller värdepappersföretag beviljar en anställd på individuell basis med anledning av pensionering eller förväntad pensionering och som kan jämställas med rörlig ersättning. Det är därför lämpligt att närmare ange klara principer för sund ersättning som säkerställer att ersättningsstrukturen inte främjar överdrivet risktagande från enskilda personers sida eller ”moralisk risk” och att den står i samklang med kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskbenägenhet, värderingar och långsiktiga intressen. Ersättningen bör stå i samklang med den finansiella sektorns roll som den mekanism genom vilken finansiella resurser allokeras effektivt i ekonomin. Dessa principer bör särskilt innebära att en policy för rörliga ersättningar utformas på ett sätt som säkerställer att incitamenten bringas i samklang med kreditinstitutets eller värdepappersföretagets långsiktiga intressen och att utbetalningsmetoderna stärker institutets kapitalbas. Resultatbaserade ersättningskomponenter bör också bidra till att öka rättvisan i kreditinstitutets eller värdepappersföretagets ersättningsstruktur. Principerna bör innebära att kreditinstitut och värdepappersföretag får tillämpa bestämmelserna på olika sätt beroende på deras storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad. Särskilt för värdepappersföretag enligt artikel 20.2 och 20.3 i direktiv 2006/49/EG kan det vara orimligt att följa alla principer. För att säkerställa att utformningen av

([1]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

ersättningspolitiken är en del av kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskhantering bör ledningsorganet i sin tillsynsfunktion i varje kreditinstitut eller värdepappersföretag anta och regelbundet se över de principer som ska tillämpas. I detta sammanhang bör det vara möjligt att ledningsorganet, i tillämpliga fall och beroende på nationell bolagsrätt, i sin tillsynsfunktion betraktas som styrelse.

(5) Det bör krävas att kreditinstitut och värdepappersföretag som är betydande i fråga om sin storlek och interna organisation samt sina verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad inrättar en ersättningskommitté som en integrerad del i sin styrstruktur och organisation.

(6) Kommissionen bör senast den 1 april 2013 se över principerna för ersättningspolitiken och därvid särskilt ta hänsyn till principernas effektivitet, genomförande och tillämpning, med beaktande av den internationella utvecklingen, inklusive eventuella ytterligare förslag från FSB och genomförandet av FSB-principerna i andra jurisdiktioner, inbegripet kopplingen mellan den rörliga ersättningens utformning och överdrivet risktagande.

(7) Ersättningspolicyn bör syfta till att koppla de anställdas individuella mål till respektive kreditinstituts eller värdepappersföretags långsiktiga intressen. Bedömningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen bör avse resultat på längre sikt med beaktande av de risker resultatet är förenat med. Resultatbedömningen bör göras i ett flerårigt perspektiv, på minst tre till fem år, för att säkerställa att bedömningen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över kreditinstitutets eller värdepappersföretagets konjunkturcykel. För att ytterligare anpassa incitamenten bör en betydande del av den rörliga ersättningen till all personal som omfattas av dessa krav bestå av kreditinstitutets eller värdepappersföretagets aktier eller instrument som är kopplade till dess aktier, beroende på kreditinstitutets eller värdepappersföretagets rättsliga struktur eller, för icke-börsnoterade kreditinstitut eller värdepappersföretag, andra likvärdiga icke-kontanta instrument och i förekommande fall andra finansiella instrument med lång löptid som på ett adekvat sätt återspeglar kreditinstitutets eller värdepappersföretagets kreditvärdighet. Sådana instrument bör kunna inkludera ett kapitalinstrument som i händelse av allvarliga finansiella problem för instituten skulle omvandlas till aktiekapital eller på annat sätt skrivas ned. När det berörda kreditinstitutet inte emitterar några finansiella instrument med lång löptid bör institutet tillåtas att emittera denna betydande del av den rörliga ersättningen i aktier och instrument som är kopplade till aktier eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter bör kunna sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda vissa instrument om så anses vara lämpligt.

(8) För att minimera incitamenten för överdrivet risktagande bör andelen av den rörliga ersättningen vara väl avvägd i förhållande till den totala ersättningen. Det är mycket viktigt att en anställds fasta lön står för en tillräckligt stor andel av den totala ersättningen för att möjliggöra att en fullt flexibel policy för rörlig ersättning, också möjligheten att inte ge någon rörlig ersättning, ska kunna

▼B

genomföras. För att garantera en konsekvent ersättningspraxis i hela sektorn är det lämpligt att närmare ange vissa tydliga krav. Garanterad rörlig ersättning är inte förenlig med en sund riskhantering eller principen om resultatlön och bör som regel vara förbjuden.

(9) En betydande del av den rörliga ersättningskomponenten, t.ex. 40–60 %, bör skjutas upp över en lämplig tidsperiod. Denna del bör öka betydligt med tjänstgöringstiden eller ansvaret. Dessutom bör en betydande del av den rörliga ersättningskomponenten bestå av kreditinstitutets eller värdepappersföretagets aktier eller instrument som är kopplade till dess aktier, beroende på kreditinstitutets eller värdepappersföretagets rättsliga struktur eller, för icke-börsnoterade kreditinstitut eller värdepappersföretag, andra likvärdiga icke-kontanta instrument och i förekommande fall andra finansiella instrument med lång löptid som på ett adekvat sätt återspeglar kreditinstitutets eller värdepappersföretagets kreditvärdighet. I detta sammanhang är proportionalitetsprincipen av stor betydelse eftersom det inte alltid är lämpligt att tillämpa dessa krav på små kreditinstitut och värdepappersföretag. Det belopp som avser rörlig ersättning och som kan betalas i kontanter eller motsvarande och som inte omfattas av bestämmelserna om uppskjutande bör, med beaktande av restriktionerna för det belopp av den rörliga ersättningen som ska betalas kontant och direkt, begränsas så att de anställdas personliga mål i högre grad anpassas till kreditinstitutets eller värdepappersföretagets långsiktiga intressen.

(10) Kreditinstitut och värdepappersföretag bör se till att den totala rörliga ersättningen inte begränsar deras förmåga att stärka sin kapitalbas. Ett kreditinstituts eller värdepappersföretags aktuella kapitalsituation bör avgöra i vilken omfattning kapitalet behöver byggas upp. I detta sammanhang bör de nationella behöriga myndigheterna ha befogenhet att begränsa den rörliga ersättningen, bland annat som en procentandel av de totala nettointäkterna, när denna inte är förenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas.

(11) Kreditinstitut och värdepappersföretag bör kräva att deras personal förbinder sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar för att motverka de riskanpassningseffekter som ingår i deras ersättningssystem.

(12) För de institut som åtnjuter exceptionellt statsstöd ska prioriteringen vara att bygga upp sin kapitalbas och se till att stödet från skattebetalarna återbetalas. Alla betalningar av rörlig ersättning bör återspegla denna prioritering.

(13) De principer om en sund ersättningspolicy som anges i kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn [1] är förenliga med och kompletterar principerna i detta direktiv.

[1] EUT L 120, 15.5.2009, s. 22.

▼B

(14) Bestämmelserna om ersättning ska inte påverka det fulla utövandet av grundläggande rättigheter som är garanterade i fördragen, särskilt i artikel 153.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt, lagstiftning om aktieägarnas rättigheter och deltagande och allmänna skyldigheter hos det berörda institutets administrativa organ och tillsynsorgan samt i tillämpliga fall arbetsmarknadsparternas rätt att ingå och tillämpa kollektivavtal i enlighet med nationell lagstiftning och sedvana.

(15) För att bestämmelserna ska bli snabbt och effektivt genomförda bör de behöriga myndigheterna även ha befogenhet att ålägga eller tillämpa såväl ekonomiska eller icke-ekonomiska sanktioner respektive åtgärder vid bristande uppfyllelse av krav enligt direktiv 2006/48/EG, däribland även kravet att ha en ersättningspolitik som är förenlig med sund och effektiv riskhantering. Åtgärderna och sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. För att säkerställa samstämmighet och lika konkurrensvillkor inom hela unionen bör kommissionen kartlägga och se över hur medlemsstaterna antar och tillämpar sådana åtgärder och sanktioner på en aggregerad nivå med avseende på följdriktighet inom unionen.

(16) För att säkerställa effektiv tillsyn över riskerna med olämpliga ersättningsstrukturer bör ersättningspolitik och ersättningspraxis som antas av kreditinstitut och värdepappersföretag omfattas av tillsyn enligt direktiv 2006/48/EG. Därvid bör tillsynsorganen bedöma huruvida denna politik och dessa genomförandeformer kan antas främja överdrivet risktagande bland dem som berörs. Dessutom bör CEBS se till att det finns riktlinjer för bedömningen av lämpligheten hos de personer som i praktiken leder verksamheten i kreditinstitutet.

(17) Kommissionens grönbok av den av 2 juni 2010 om företagsstyrning och ersättningspolitik i finansiella institut visar på ett antal svagheter i kreditinstituts och värdepappersföretags bolagsstyrning som måste åtgärdas. Bland möjliga lösningar nämner kommissionen behovet att avsevärt skärpa kraven på personer som i praktiken leder kreditinstitutets verksamhet och som måste ha tillräckligt gott anseende och lämplig erfarenhet och också ha genomgått en bedömning avseende deras lämplighet att utöva sin yrkesverksamhet. Grönboken betonar också behovet att göra aktieägarna mer delaktiga när det gäller att godkänna ersättningspolitiken. Europaparlamentet och rådet noterar kommissionens avsikt att följa upp detta och vid behov lägga fram lagstiftningsförslag om dessa frågor.

(18) För att ytterligare öka transparensen vad avser kreditinstituts och värdepappersföretags ersättningspolitik bör medlemsstaternas behöriga myndigheter samla in information om ersättningar för att kunna göra jämförelser mellan ersättningstrender på grundval av de kategorier av kvantitativ information som dessa kreditinstitut och värdepappersföretag är ålagda att offentliggöra enligt detta direktiv. De behöriga myndigheterna bör förse CEBS med denna information så att CEBS kan göra liknande utvärderingar på unionsnivå.

▼B

(19) För att främja konsekvens i bedömningen av ersättningspolitik och ersättningspraxis och för att underlätta informationsinsamling och ett enhetligt genomförande av ersättningsprinciperna inom banksektorn bör CEBS utarbeta riktlinjer för sund ersättningspolitik inom banksektorn. Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) bör bistå vid utarbetandet av sådana riktlinjer i den utsträckning som de också ska tillämpas på personer som medverkar vid tillhandahållande av investeringstjänster och i kreditinstituts och värdepappersföretags investeringsverksamhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG. CEBS bör genomföra öppna offentliga samråd om de tekniska standarderna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna. Kommissionen bör kunna lägga fram lagstiftningsförslag där det uppdras åt den europeiska tillsynsmyndigheten för bankverksamhet, och i den utsträckning som anses lämpligt, den europeiska tillsynsmyndigheten för värdepapper och marknader, etablerade inom ramen för de-Larosière-processen för finansiell tillsyn, att utarbeta förslag till tekniska reglerings- och genomförandestandarder för att underlätta informationsinsamling och ett enhetligt genomförande av de ersättningsprinciper inom banksektorn som ska antas av kommissionen.

(20) Eftersom otillfredsställande utformade modeller för ersättningspolitik och ersättningspraxis i oacceptabel utsträckning kan öka nivån på de risker som kreditinstitut och värdepappersföretag är exponerade för, bör snabba motåtgärder och vid behov lämpliga korrigerande åtgärder vidtas. Följaktligen är det lämpligt att se till att de behöriga myndigheterna har befogenheter att, om problem avseende ersättningspolitiken identifieras vid tillsyn inom andra pelaren, ålägga berörda företag att genomföra kvalitativa eller kvantitativa åtgärder för att hantera dessa. De kvalitativa åtgärder som de behöriga myndigheterna kan föreskriva omfattar krav på kreditinstitut och värdepappersföretag att minska de inneboende riskerna i sina verksamheter, produkter eller system, däribland att införa ändringar av ersättningsstrukturen eller att frysa de rörliga ersättningsdelarna, i den utsträckning som dessa är oförenliga med en sund riskhantering. Kvantitativa åtgärder omfattar krav på ytterligare avsättningar av kapital.

(21) Goda styrelseformer, transparens och offentliggörande är avgörande för en sund ersättningspolitik. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör, för att säkerställa att deras ersättningsstrukturer och de risker de är förenade med i tillfredsställande grad kan överblickas av marknaden, offentliggöra detaljerade uppgifter om sin ersättningspolitik och ersättningspraxis och, av sekretesskäl, sammanlagda belopp för medarbetare som under sitt tjänsteutövande väsentligt kan påverka kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskprofil. Dessa uppgifter bör vara tillgängliga för alla intressenter (aktieägare, anställda och allmänheten). Denna skyldighet bör dock inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([1]).

(22) För att garantera att bestämmelserna i detta direktiv verkligen blir verkningsfulla och att deras tillämpning inte leder till diskriminerande effekter bör de tillämpas på ersättning som grundar sig på avtal som ingåtts före dagen för det faktiska ikraftträdandet i varje medlemsstat och som beviljats eller betalas ut efter denna

([1]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

▼B

dag. För att värna om de mål som eftersträvas i detta direktiv, särskilt en effektiv riskhantering, under en period som fortfarande präglas av en hög grad av finansiell instabilitet, och i syfte att undvika eventuella risker för att bestämmelserna om ersättning i detta direktiv kringgås under perioden innan de genomförs, är det nödvändigt att tillämpa sådana bestämmelser på ersättning som beviljats men ännu inte betalats före dagen för det faktiska ikraftträdandet i varje medlemsstat för tjänster som utförts under 2010.

(23) Översynen av de risker som ett kreditinstitut kan vara exponerat för bör leda till effektiva tillsynsåtgärder. Det är därför nödvändigt att uppnå ytterligare konvergens i avsikt att ge stöd åt gemensamma beslut av tillsynsorgan och säkerställa jämlika konkurrensvillkor inom unionen.

(24) Enligt direktiv 2006/48/EG ska kreditinstitut som placerar i återvärdepapperiseringar genomföra noggrann förhandskontroll (”due diligence”) även beträffande underliggande värdepapperiseringar och de exponeringar som inte är värdepapperiseringar och som ytterst är underliggande instrument för dessa underliggande värdepapperiseringar. Kreditinstituten bör bedöma om exponeringar i samband med program för tillgångsbaserade företagscertifikat utgör återvärdepapperiseringsexponeringar, inbegripet exponeringar i samband med program genom vilka man förvärvar högt rangordnade trancher av separata grupper av hela lån där inget av dessa lån är en värdepapperiseringsexponering eller återvärdepapperiseringsexponering och där förstaförlustskyddet med avseende på varje investering tillhandahålls av säljaren av lånen. I den sistnämnda situationen bör i allmänhet en gruppspecifik likviditetsfacilitet inte betraktas vara en återvärdepapperiseringsexponering, eftersom den utgör en tranch i en enskild tillgångsgrupp (dvs. den tillämpliga gruppen av hela lån) som inte innehåller några värdepapperiseringsexponeringar. Däremot skulle en kreditförstärkning för hela programmet som endast täcker en del av förlusterna utöver det av säljaren tillhandahållna skyddet i de olika grupperna i allmänhet utgöra en uppdelning på trancher av risken när det gäller grupper av flera tillgångar som innehåller minst en värdepapperiseringsexponering och skulle därför vara en återvärdepapperiseringsexponering. Om ett sådant program emellertid finansierar sig självt med en enda kategori av företagscertifikat och om antingen kreditförstärkningen för hela programmet inte är en återvärdepapperisering eller företagscertifikatet till fullo stöds av det medverkande kreditinstitutet, vilket gör att investeraren i företagscertifikatet blir reellt exponerad för det medverkande kreditinstitutets kreditrisk i stället för de underliggande grupperna eller de underliggande tillgångarna, bör detta företagscertifikat i allmänhet inte betraktas som en återvärdepapperiseringsexponering.

(25) Bestämmelserna om försiktig värdering i direktiv 2006/49/EG bör tillämpas på alla instrument som tas upp till verkligt värde, såväl inom handelslagret som i institutens övriga verksamhet. Det bör klargöras att i de fall då en försiktig värdering skulle leda till redovisning av ett lägre värde än vad som faktiskt bokförts bör skillnaden i absoluta tal dras från kapitalbasen.

(26) För värdepapperiseringspositioner som enligt detta direktiv ska tilldelas riskvikten 1 250 % bör instituten kunna välja att antingen tillämpa ett kapitalkrav eller dra av dem från kapitalbasen, oberoende av om positionerna avser handelslagret eller övrig verksamhet.

▼B

(27) Kapitalkrav för avvecklingsrisker bör även tillämpas på poster i övrig verksamhet.

(28) Originatorer eller medverkande institut bör inte kunna kringgå förbudet mot implicit stöd genom att utnyttja sina handelslager för sådant stöd.

(29) Utan att det påverkar det offentliggörande som uttryckligen krävs genom detta direktiv bör syftet med informationskraven vara att ge marknadsaktörerna korrekt och fullständig information om de enskilda institutens riskprofiler. Det bör därför kunna krävas att instituten ska offentliggöra ytterligare information som inte uttryckligen nämns i detta direktiv, om ett sådant offentliggörande behövs för att uppfylla nämnda syfte.

(30) För att säkerställa att direktiv 2006/48/EG genomförs på ett enhetligt sätt inom hela unionen inrättade kommissionen och CEBS under år 2006 en arbetsgrupp (”Capital Requirements Directive Transposition Group”, nedan kallad *CRDTG*) med uppdrag att diskutera och finna lösningar på frågor i samband med genomförandet av det direktivet. Enligt CRDTG behöver vissa tekniska bestämmelser i direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG utformas närmare. Det är därför lämpligt att närmare utforma dessa bestämmelser.

(31) Om det i en extern kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition tas hänsyn till effekten av ett kreditskydd som det investerande institutet självt tillhandahåller, bör institutet inte få utnyttja den lägre riskvikt som tilldelas med beaktande av detta skydd. Detta bör inte leda till att värdepapperiseringen dras av från kapitalet om det finns andra sätt att fastställa en riskvikt som överensstämmer med den faktiska risk som är förenad med positionen utan att beakta kreditskyddet.

(32) När det gäller värdepapperisering bör de informationskrav som ställs på instituten skärpas betydligt. De bör särskilt även ta hänsyn till de risker som är förenade med värdepapperiseringspositioner i handelslagret. Dessutom bör informationen, för att säkerställa att ett instituts värdepapperiseringsverksamhet är tillräckligt transparent, visa i vilken omfattning institutet stöder specialföretag för värdepapperisering och vissa anknutna enheters medverkan, eftersom nära anknutna parter kan innebära fortlöpande risker för det berörda institutet.

(33) De specifika kraven för risker som är förenade med värdepapperiseringspositioner bör anpassas till de kapitalkrav som gäller för verksamheten utanför handelslagret, eftersom dessa leder till en mer differentierad och riskkänslig behandling av värdepapperiseringspositionerna.

(34) Med hänsyn till den låga kvaliteten på de nyligen registrerade resultaten bör normerna skärpas för interna modeller för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker. Modellernas risktäckning bör särskilt kompletteras i fråga om kreditrisker i handelslagret. Dessutom bör det i beräkningen av kapitalkraven även ingå en

▼B

komponent som täcker stressituationer för att skärpa kapitalkraven med hänsyn till möjligheten av försämrade marknadsförhållanden och minska möjligheterna till konjunkturförstärkande effekter. Kreditinstitut bör också genomföra omvända stresstest för att utröna vilka scenarier som skulle kunna hota kreditinstitutens livskraft, såvida de inte kan visa att ett sådant test är inte behövs. Mot bakgrund av de särskilda svårigheter som nyligen framkommit när det gäller att behandla värdepapperiseringspositioner med metoder som bygger på interna modeller bör institutens möjligheter att utarbeta modeller för värdepapperiseringsrisker i handelslagret begränsas och ett standardiserat kapitalkrav bör gälla för dessa värdepapperiseringar om inte annat föreskrivs.

(35) I detta direktiv fastställs begränsade undantag för viss korrelationshandel där bankerna kan tillåtas av sina tillsynsmyndigheter att beräkna ett samlat kapitalkrav med beaktande av strikta minimikrav. I sådana fall bör instituten åläggas att för denna handel åsätta ett kapitalkrav som är lika med det högre av kapitalkravet som beräknats enligt denna internt utvecklade metod och 8 % av kapitalkravet för den specifika risken enligt schablonmetoden. Institutet bör inte ha skyldighet att låta dessa exponeringar omfattas av kapitalkravet för ökad risk, men de bör tas med i både VaR-värden (value-at-risk) och stressjusterade VaR-värden.

(36) Enligt artikel 152 i direktiv 2006/48/EG krävs det att vissa kreditinstitut ska kunna redovisa en kapitalbas som minst uppgår till vissa angivna minimibelopp för de tre tolvmånadersperioderna mellan den 31 december 2006 och den 31 december 2009. Mot bakgrund av den nuvarande situationen inom banksektorn och den förlängning av de övergångsregler för minimikapital som antagits av Baselkommittén för banktillsyn är det lämpligt att förlänga detta krav under en begränsad tidsperiod till och med den 31 december 2011.

(37) För att inte avskräcka kreditinstitut från att övergå till den metod som bygger på intern riskklassificering (”internmetoden” eller ”IRB”) eller avancerade mätmetoder (”internmätningsmetoden”) för beräkning av kapitalkraven under övergångsperioden på grund av orimliga och oproportionerliga kostnader för genomförandet bör de kreditinstitut som har övergått till IRB eller internmätningsmetoden sedan den 1 januari 2010 och som tidigare har beräknat sina kapitalkrav enligt mindre avancerade metoder kunna använda de mindre avancerade metoderna som grundval för beräkningen av det golv som övergångsvis ska gälla, under förutsättning att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande. De behöriga myndigheterna bör noga övervaka sina marknader och säkerställa lika konkurrensvillkor inom alla sina marknader och marknadssegment samt motverka snedvridningar på den inre marknaden.

(38) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([1]) uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

([1]) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

(39) Bestämmelserna i detta direktiv utgör olika steg i reformprocessen till följd av finanskrisen. Slutsatserna från G20, FSB och Baselkommittén för banktillsyn visar att ytterligare reformer kan behövas, inklusive behovet att skapa kontracykliska buffertar, ”dynamiska avsättningar”, argumenten bakom beräkningen av kapitalkrav i direktiv 2006/48/EG och ytterligare åtgärder för riskbaserade krav för kreditinstitut. För att säkerställa en lämplig demokratisk kontroll över processen bör Europaparlamentet och rådet involveras i god tid och på ett effektivt sätt.

(40) Kommissionen bör se över tillämpningen av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG för att säkerställa att bestämmelserna däri tillämpas på ett rättvist sätt som inte leder till diskriminering mellan kreditinstitut med anledning av deras rättsliga struktur eller ägarmodell.

(41) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget vad gäller tekniska anpassningar av direktiv 2006/48/EG för att förtydliga definitionerna i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av det direktivet eller ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, anpassa terminologin och definitionerna till senare relevanta akter, utvidga innehållet i den förteckning över verksamheter som omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med det direktivet, eller anpassningar av den terminologi som använts i den förteckningen, allt i den mån detta är motiverat av utvecklingen på de finansiella marknaderna, för att anpassa de områden inom vilka behöriga myndigheter ska utbyta information, anpassa bestämmelserna i det direktivet om kapitalbas för att ta hänsyn till utvecklingen av redovisningsstandarderna eller unionslagstiftningen eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis, utöka förteckningarna över exponeringsklasser för schablonmetoden eller internmetoden i syfte att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna, anpassa vissa belopp som är relevanta för dessa exponeringsklasser i syfte att beakta inflationseffekter, anpassa förteckningen över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen, och att anpassa särskilda bestämmelser och tekniska kriterier avseende behandlingen av motpartskreditrisker, organiseringen och hanteringen av risker, schablonmetoden och internmetoden, reducering av kreditrisker, värdepapperisering, operativa risker, översyn och utvärdering av behöriga myndigheter och information i syfte att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna eller utvecklingen av redovisningsstandarder eller unionslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget vad gäller åtgärder avseende fastställande av storleken för plötsliga och oväntade förändringar av räntenivåer relevanta för översynen och utvärderingen av de behöriga myndigheterna enligt direktiv 2006/48/EG om ränterisker i samband med andra verksamheter än handel, föreskriva en tidsbegränsad minskning av lägsta nivån på kapitalbasen och av riskvikter som fastställs i det direktivet i syfte att särskilda omständigheter ska kunna beaktas, förtydliga undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av det direktivets bestämmelser om stora exponeringar, och anpassa kriterierna för tillsynsmyndigheternas utvärdering enligt det direktivet huruvida en föreslagen förvärvare av en kreditinstitution är lämplig och huruvida ett föreslaget förvärv är ekonomiskt sunt.

▼B

(42) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget vad gäller tekniska anpassningar av direktiv 2006/49/EG för att förtydliga definitionerna i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av det direktivet eller beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna, anpassa storleken på startkapital som anges i vissa bestämmelser i det direktivet och särskilda belopp som är relevanta för beräkning av kapitalkraven för handelslagret i syfte att beakta utvecklingen på de ekonomiska och monetära områdena, anpassa kategorierna av värdepappersföretag som kan komma i fråga för vissa undantag angående föreskrivna miniminivåer vad gäller kapitalbasen i syfte att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna, förtydliga kravet att värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som motsvarar en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under föregående år i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av det direktivet, anpassa terminologin och definitionerna till senare relevanta akter, anpassa de tekniska bestämmelserna i det direktivet om beräkning av kapitalkravet för olika klasser av risk och stora exponeringar, om användningen av interna modeller för beräkning av kapitalkraven och om handel i syfte att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna eller i riskmätning eller redovisningsstandarder, eller i unionslagstiftningen, eller som berör ökad samstämmighet i tillsynspraxis, och beakta resultatet av översynen av diverse frågor angående omfattningen av direktiv 2004/39/EG.

(43) Europaparlamentet eller rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist också kunna förlängas med tre månader. Europaparlamentet och rådet bör kunna underrätta de andra institutionerna om sina avsikter att inte invända. Detta tidiga godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel för att respektera tidsplaner som fastställs i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.

(44) I enlighet med förklaring 39 om artikel 290 i EUF-fördraget, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, undertecknat den 13 december 2007, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin fasta praxis även i fortsättningen samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter på området finansiella tjänster.

(45) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att ålägga ett krav för kreditinstitut och värdepappersföretag att skapa en ersättningspolitik som är förenlig med en effektiv riskhantering och att anpassa vissa kapitalkrav, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(46) Direktiven 2006/48/EU och 2006/49/EU bör därför ändras i enlighet härmed.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

   a) Följande punkter ska införas:

   ”40a. återvärdepapperisering: värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i trancher och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.

   40b. återvärdepapperiseringsposition: exponering mot en återvärdepapperisering.”

   b) Följande punkt ska läggas till:

   ”49. *diskretionära pensionsförmåner:* extra pensionsförmåner som ett kreditinstitut på individuell basis beviljar en anställd som en del av dennes rörliga ersättning och som inte omfattar ackumulerade förmåner som en anställd tjänat in enligt villkoren i företagets pensionssystem.”

2. I artikel 11.1 ska följande stycke läggas till:

”Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) ska se till att det finns riktlinjer för bedömningen av lämpligheten hos de personer som i praktiken leder verksamheten i kreditinstitutet.”

3. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

   ”1. Hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter ska kräva att varje kreditinstitut har effektiva styrformer, som bl.a. omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som kreditinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning och ersättningspolitik och -praxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering.”

   b) Följande punkter ska läggas till:

   ”3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska använda den information som insamlats i enlighet med kriterierna för offentliggörande enligt punkt 15 f i del 2 i bilaga XII för att göra jämförelser mellan ersättningstrender. Den behöriga myndigheten ska förse CEBS med denna information.

▼B

4. CEBS ska se till att det finns riktlinjer om sund ersättningspolitik som följer de principer som anges i punkterna 23 och 24 i bilaga V. I riktlinjerna ska man även beakta de principer för en sund ersättningspolitik som anges i kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn (*).

CEBS ska bland annat säkerställa att det finns riktlinjer som

a) bestämmer specifika kriterier för att fastställa det lämpliga förhållandet mellan de fasta och rörliga komponenterna av den totala ersättningen i den mening som avses i punkt 23 l i bilaga V,

b) anger vilka instrument som kan vara instrument i den mening som avses i punkt 23 o ii i bilaga V, dvs. instrument som på ett adekvat sätt återspeglar kreditinstitutens kreditvärdighet i den mening som avses i punkt 23 o i nämnda bilaga.

Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) ska samarbeta nära med CEBS för att se till att det finns riktlinjer om ersättningspolitik för kategorier av medarbetare som medverkar i tillhandahållandet av investeringstjänster och investeringsverksamhet i den mening som avses i punkt 2 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG.

CEBS ska använda den information som den mottagit från behöriga myndigheter för att i enlighet med punkt 3 göra jämförelser av ersättningspraxis och -trender på unionsnivå.

5. Hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter ska samla in information om antalet personer per kreditinstitut som erhåller en ersättning på minst 1 miljon EUR, vilket affärsområde det rör sig om samt ersättningens beståndsdelar såsom lön, rörlig ersättning, långsiktiga förmåner och pensionsavsättningar. Denna information ska vidarebefordras till CEBS som ska sammanställa informationen efter hemmedlemsstat och offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat. CEBS får utarbeta riktlinjer för att underlätta genomförandet av denna punkt och säkerställa samstämmighet i den information som insamlas.

(*) EUT L 120, 15.5.2009, s. 22.”

4. I artikel 54 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska se till att deras respektive behöriga myndigheter för tillämpningen av första stycket har befogenhet att ålägga eller tillämpa ekonomiska och icke-ekonomiska sanktioner eller andra åtgärder. Dessa sanktioner respektive åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.”

5. I artikel 57 första stycket ska led r ersättas med följande:

”r) Beloppet för exponeringar genom värdepapperiseringspositioner som enligt detta direktiv ges en riskvikt på 1 250 % och beloppet för exponeringar genom värdepapperiseringspositioner i handelslagret som skulle ges riskvikten 1 250 % om de fanns i samma kreditinstituts övriga verksamhet.”

▼B

6. I artikel 64 ska följande punkt läggas till:

”5. Kreditinstitut ska tillämpa kraven i del B i bilaga VII till direktiv 2006/49/EG på samtliga sina tillgångar som är bokförda till verkligt värde, när de beräknar beloppet för kapitalbasen, och ska dra det ytterligare belopp som är nödvändigt för värdereglering från summan av posterna a–ca minus posterna i–k i artikel 57. CEBS ska utarbeta riktlinjer avseende detaljerna för tillämpningen av denna bestämmelse.”

7. I artikel 66 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Halva summan av posterna i artikel 57 l–r ska dras ifrån summan av posterna i artikel 57 a–ca minus posterna i punkterna i–k, och till hälften ifrån summan av posterna i artikel 57 d–h, efter det att de gränser som fastställs i punkt 1 i denna artikel tillämpats. Om hälften av summan av posterna i punkterna l–r överskrider summan av posterna i artikel 57 d–h ska det överskridande beloppet dras av från summan av posterna i punkterna a–ca minus posterna i punkterna i–k i den artikeln.

Posterna i artikel 57 r ska inte dras ifrån om de vid tillämpningen av artikel 75 har tagits med vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt detta direktiv eller av kapitalkrav enligt bilaga I eller V till direktiv 2006/49/EG.”

8. Artikel 75 b och c ska ersättas med följande:

”b) För positionsrisk och motpartsrisk samt, om medgivande att överskrida de gränser som anges i artiklarna 111–117 har erhållits, stora exponeringar utöver dessa gränser i samband med institutets verksamhet i handelslagret: kapitalkrav som bestäms i enlighet med artikel 18 och artiklarna 28–32 i direktiv 2006/49/EG.

c) För valutarisk, avvecklingsrisk och råvarurisk i samband med all affärsverksamhet i institutet: kapitalkrav som bestäms i enlighet med artikel 18 i direktiv 2006/49/EG.”

9. I artikel 101 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Ett medverkande kreditinstitut, eller ett kreditinstitut som är originator och som avseende en värdepapperisering har tillämpat artikel 95 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller sålt instrument från sitt handelslager till ett specialföretag för värdepapperisering (SPV) så att följden av detta blivit att det inte längre behöver inneha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, får inte, i syfte att minska potentiella eller faktiska förluster för investerare, ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.”

10. Artikel 136 ska ändras enligt följande:

a) I punkt 1 andra stycket ska följande led läggas till:

”f) Att kräva att kreditinstitut begränsar den rörliga ersättningen som en procentandel av de totala nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas.

g) Att kräva att kreditinstitut utnyttjar nettovinsten till att stärka kapitalbasen.”

▼B

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Vid fastställandet av lämplig nivå på kapitalbasen på grundval av den översyn och utvärdering som ska göras enligt artikel 124 ska de behöriga myndigheterna bedöma om något specifikt kapitalbaskrav utöver miniminivån ska påföras för att täcka risker som ett kreditinstitut är eller kan vara exponerat för, med beaktande av följande:

a) Kvantitativa och kvalitativa aspekter av kreditinstitutens bedömningsprocess enligt artikel 123.

b) Kreditinstitutets styrformer, metoder och mekanismer enligt artikel 22.

c) Resultatet av den översyn och utvärdering som genomförts enligt artikel 124.”

11. I artikel 145 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Kreditinstituten ska anta en formell policy för uppfyllandet av upplysningskraven i punkterna 1–2 och ha utarbetade riktlinjer för bedömningen av huruvida deras information är tillfredsställande, även i fråga om kontroll och frekvens. Kreditinstituten ska även ha riktlinjer för bedömningen av om de upplysningar de meddelar ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av deras riskprofiler.

Om upplysningarna inte ger en sådan heltäckande bild ska de offentliggöra den ytterligare information som är nödvändig utöver vad som krävs i enlighet med punkt 1. De ska dock endast vara skyldiga att offentliggöra väsentliga upplysningar som inte utgör företagshemligheter eller konfidentiell information enligt de tekniska kriterierna i del 1 av bilaga XII.”

12. Rubriken på avdelning VI ska ersättas med följande:

”**DELEGERADE AKTER OCH VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER**”

13. Artikel 150 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen, vad gäller kapitalbasen, av det förslag som kommissionen ska överlämna enligt artikel 62, ska tekniska anpassningar i följande avseenden antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 151a och på de villkor som anges i artiklarna 151b och 151c:

a) Förtydligande av definitionerna i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

b) Förtydligande av definitionerna för att vid tillämpningen av detta direktiv beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna.

c) Anpassning av terminologin och definitionerna till senare rättsakter angående kreditinstitut och därmed sammanhängande frågor.

d) Utvidgning av innehållet i den förteckning som avses i artiklarna 23 och 24 och som är intagen i bilaga I, eller anpassningar av den terminologi som använts i förteckningen, allt i den mån detta är motiverat av utvecklingen inom de finansiella marknaderna.

▼B

e) Områden inom vilka behöriga myndigheter ska utbyta information som anges i artikel 42.

f) Tekniska anpassningar av artiklarna 56–67 och 74 för att ta hänsyn till utvecklingen av redovisningsstandarderna eller av kraven i unionslagstiftningen eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.

g) Ändringar av förteckningen över exponeringsklasser i artiklarna 79 och 86, för att utvecklingen på de finansiella marknaderna ska kunna beaktas.

h) Det belopp som anges i artikel 79.2 c, artikel 86.4 a och punkt 5 i del 1 i bilaga VII, och i punkt 15 i del 2 i bilaga VII för att beakta inflationseffekter.

i) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna II och IV.

j) Anpassningar av bestämmelserna i bilagorna III och V–XII för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till unionslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.

1a. Följande åtgärder ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 151.2a:

a) Tekniska anpassningar av förteckningen i artikel 2.

b) Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 9, betingade av utvecklingen på de ekonomiska och monetära områdena.”

b) Punkt 2 ska ändras enligt följande:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Kommissionen får anta följande bestämmelser:”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”De åtgärder som avses i leden a, b, c och f i första stycket ska antas med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 151a, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 151b och 151c. De åtgärder som avses i leden d och e i första stycket ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 151.2a.”

14. I artikel 151 ska punkterna 2 och 3 utgå.

15. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 151a

Utövande av delegering

1. Rätten att anta de akter som nämns i artikel 150.1 och 150.2 andra stycket första meningen delegeras till kommissionen för en period på fyra år från och med den 15 december 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra månader löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas för en period av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet återkallar den i enlighet med artikel 151b.

▼B

2. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 151b och 151c.

Artikel 151b

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 150.1 och i 150.2 andra stycket första meningen får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta om återkallande av delegering av befogenhet ska underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan ett slutligt beslut fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan omedelbart, eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 151c

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den frist som avses i punkt 1 invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft det datum som anges i akten. Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den frist som anges i punkt 1, ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som gör invändningar ange skälen till sina invändningar mot den delegerade akten.”

16. I artikel 152 ska följande punkter läggas till:

”5a. Kreditinstitut ska vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 84–89 fram till och med den 31 december 2011 i tillämpliga fall kunna redovisa en kapitalbas som alltid uppgår till eller överstiger det belopp som anges i punkt 5c eller 5d.

5b. Kreditinstitut som använder sådana internmätningsmetoder som anges i artikel 105 vid beräkning av sina kapitalkrav för operativ risk ska fram till och med den 31 december 2011 i tillämpliga fall kunna redovisa en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med det belopp som anges i punkt 5c eller 5d.

▼B

5c. Det belopp som avses i punkterna 5a och 5b ska vara 80 % av det totala minimibelopp för kapitalbasen som kreditinstituten skulle ha varit skyldiga att inneha enligt artikel 4 i direktiv 93/6/EEG och direktiv 2000/12/EG så som dessa direktiv tillämpades före den 1 januari 2007.

5d. Om de behöriga myndigheterna medger det, får när det gäller de kreditinstitut som avses i punkt 5e det belopp som avses i punkterna 5a och 5b vara 80 % av det totala minimibelopp för kapitalbasen som kreditinstituten skulle ha varit skyldiga att inneha enligt någon av artiklarna 78–83, 103 eller 104 och direktiv 2006/49/EG så som dessa artiklar och detta direktiv tillämpades före den 1 januari 2007.

5e. Ett kreditinstitut får tillämpa punkt 5d endast om det började använda intern riskklassificering (’internmetoden’) eller internmätningsmetoden vid beräkningen av sina kapitalkrav den 1 januari 2010 eller efter denna tidpunkt.”

17. Artikel 154.5 ska ersättas med följande:

”5. Till och med den 31 december 2012 får det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier inte understiga 10 %”.

18. I artikel 156 ska följande stycken läggas till efter tredje stycket:

”Kommissionen ska senast i april 2013 se över och rapportera om ersättningsbestämmelserna, inbegripet bestämmelserna i bilagorna V och XII, och därvid ta särskild hänsyn till deras effektivitet, genomförande och tillämpning, med beaktande av den internationella utvecklingen. Genom denna översyn ska eventuella luckor till följd av proportionalitetsprincipens tillämpning på dessa bestämmelser identifieras. Kommissionen ska översända denna rapport till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella förslag.

För att säkerställa samstämmighet och lika konkurrensvillkor ska kommissionen se över genomförandet av artikel 54 vad avser de i unionen ålagda och tillämpade sanktionernas respektive åtgärdernas enhetlighet och vid behov lägga fram förslag.

Kommissionens regelbundna översyn av tillämpningen av detta direktiv ska säkerställa att tillämpningsmetoderna inte leder till uppenbar diskriminering mellan kreditinstitut med anledning av deras rättsliga struktur eller ägarmodell.

För att säkerställa samstämmighet i tillsynen vad avser kapital ska kommissionen, så snart den tar initiativ till att se över definitionen av kapitalbasinstrument enligt artiklarna 56–67, se över om hänvisningen till de instrument som avses i artikel 66.1a a i punkt 23.o ii i bilaga V till detta direktiv är relevant.”

19. Följande artikel ska införas:

”Artikel 156a

Kommissionen ska före den 31 december 2010 se över och rapportera om önskvärdheten av ändringar för att anpassa bilaga IX med beaktande av internationella överenskommelser om kreditinstitutens kapitalkrav för positioner i värdepapperisering. Kommissionen ska översända rapporten till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella förslag.”

20. Bilagorna ska ändras enligt bilaga I till detta direktiv.

▼B

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/49/EG

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 första stycket ska följande led läggas till:

   ”t) *värdepapperiseringsposition respektive återvärdepapperiseringsposition:* värdepapperiseringsposition respektive återvärdepapperiseringsposition enligt definitionerna i direktiv 2006/48/EG.”

2. I artikel 17.1 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

   ”Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt bilaga II till detta direktiv i enlighet med artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG, ska följande gälla för den beräkning som avses i punkt 36 i del 1 av bilaga VII till direktiv 2006/48/EG:”

3. I artikel 18.1 ska led a ersättas med följande:

   ”a) För verksamhet som hänför sig till handelslagret, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med de metoder och alternativ som anges i artiklarna 28–32 och bilagorna I, II och VI och, i tillämpliga fall, bilaga V, och för övrig verksamhet punkterna 1–4 i bilaga II.”

4. Rubriken på avsnitt 2 i kapitel VIII ska ersättas med följande:

   ”Delegerade akter och verkställande befogenheter”

5. Artikel 41.2 ska ersättas med följande:

   ”2. De åtgärder som nämns i punkt 1 ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 42a, och på de villkor som anges i artiklarna 42b och 42c.”.

6. Artikel 42.2 ska utgå.

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 42a

Utövande av delegering

1. Rätten att anta de akter som nämns i artikel 41 delegeras till kommissionen för en period på fyra år efter 15 december 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra månader löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas för en period av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet återkallar den i enlighet med artikel 42b.

2. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 42b och 42c.

Artikel 42b

Återkallande av delegering

1. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 41 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

▼B

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta om återkallande av delegering ska underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan ett slutligt beslut fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan omedelbart, eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 42c

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den frist som avses i punkt 1 invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft det datum som anges i akten. Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den frist som anges i punkt 1, ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den institution som gör invändningar ange skälen till sina invändningar mot den delegerade akten.”

8. Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Fram till och med den 30 december 2011, eller ett tidigare datum som fastställs av de behöriga myndigheterna från fall till fall, får de institut som fått en specifik riskmodell godkänd före den 1 januari 2007 i enlighet med punkt 1 i bilaga V, för detta befintliga godkännande betrakta punkterna 4 och 8 i bilaga VIII till direktiv 93/6/EEG i den lydelse som dessa punkter hade före den 1 januari 2007.”

9. Bilagorna ska ändras enligt bilaga II till det här direktivet.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

a) leden 3, 4, 16 och 17 i artikel 1, och leden 1, 2c, 3 och 5b iii i bilaga I senast den 1 januari 2011, samt

b) de bestämmelser i detta direktiv som inte anges i led a, senast den 31 december 2011.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i denna punkt ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

▼B

2. De bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 1 i bilaga I ska ålägga kreditinstituten att tillämpa principerna i dessa bestämmelser på

i) ersättning på grundval av avtal som ingåtts före dagen för det faktiska ikraftträdandet i varje medlemsstat och som beviljats eller betalas ut efter denna dag, och på

ii) ersättning som beviljats men ännu inte betalats före dagen för det faktiska ikraftträdandet i varje medlemsstat, beträffande tjänster som utförts under 2010.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Rapportering

Med beaktande av Baselramverkets internationella karaktär och de risker som är förknippade med möjligheten att ändringarna i det ramverket inte genomförs vid samma tidpunkt i viktiga jurisdiktioner, ska kommissionen senast den 31 december 2010 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur det internationella genomförandet av ändringarna i kapitalkravsbestämmelserna framskrider, eventuellt tillsammans med lämpliga förslag.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

Bilagorna V, VI, VII, IX och XII till direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga V ska följande avsnitt läggas till:

”11. ERSÄTTNINGSPOLITIK

23. Vid fastställandet och genomförandet av sin totala ersättningspolitik, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner, ska kreditinstituten, för medarbetarkategorier, inbegripet den verkställande ledningen, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning gör att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare, som i tjänsten utför verksamhet som väsentligt berör institutens riskprofil, iaktta följande principer på ett sätt och i den omfattning som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad:

a) Ersättningspolitiken ska vara förenlig med och främja en sund och effektiv riskhantering, och den ska inte ge incitament till risktagande som går utöver kreditinstitutets tolererade risknivå.

b) Ersättningspolitiken ska harmoniera med kreditinstitutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen och innehålla åtgärder för att undvika intressekonflikter.

c) Ledningsorganet ska i sin tillsynsfunktion i kreditinstitutet anta och regelbundet se över allmänna principer för ersättningspolitiken och ansvara för tillämpningen av dessa.

d) Genomförandet av ersättningspolitiken ska minst en gång om året bli föremål för en oberoende intern granskning på central nivå beträffande dess överensstämmelse med de riktlinjer och metoder för ersättningen som antagits av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.

e) Personal som utövar kontrollfunktioner ska vara oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, ha lämplig befogenhet och erhålla ersättning i förhållande till hur mål som är kopplade till deras funktion uppnås, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

f) Ersättningen till ledande personer som utövar risk- och regelefterlevnadsfunktioner ska direkt övervakas av den i punkt 24 avsedda ersättningskommittén, eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i sin tillsynsfunktion.

g) Om ersättningen är resultatbaserad, ska dess totalbelopp baseras på en kombination av en resultatbedömning av individen och den berörda affärsenheten och kreditinstitutets totala resultat och när individuella resultat bedöms, ska såväl finansiella som icke-finansiella kriterier beaktas.

h) Resultatbedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv för att säkerställa att bedömningen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över en tidsperiod som beaktar kreditinstitutets underliggande konjunkturcykel och affärsrisker.

i) Den totala rörliga ersättningen får inte begränsa kreditinstitutets förmåga att stärka sin kapitalbas.

▼B

j) Garanterad rörlig ersättning ska utgöra undantag, endast förekomma i samband med nyanställning och vara begränsad till det första anställningsåret.

k) I kreditinstitut som åtnjuter exceptionellt statsstöd

i) ska rörlig ersättning strikt begränsas som en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas och ett upphörande av statsstödet inom rimlig tid,

ii) ska de behöriga myndigheterna ålägga kreditinstituten att omforma ersättningsstrukturen på ett sätt som är förenligt med sund riskhantering och långsiktig tillväxt, inbegripet att vid behov fastställa begränsningar när det gäller ersättningen till de personer som i praktiken leder verksamheten i kreditinstitutet i den mening som avses i artikel 11.1,

iii) ska ingen rörlig ersättning betalas ut till de personer som i praktiken leder verksamheten i kreditinstitutet i den mening som avses i artikel 11.1, såvida detta inte är motiverat.

l) Fasta och rörliga komponenter för beräkningen av den totala ersättningen ska vara lämpligt avvägda och fasta delar ska stå för en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska bli möjligt att genomföra en fullt flexibel politik med rörliga ersättningskomponenter, som också kan leda till att inga rörliga ersättningskomponenter betalas ut.

Instituten ska fastställa ett lämpligt förhållande mellan de fasta och rörliga komponenterna av den totala ersättningen.

m) Betalningar vid förtida upphörande av ett avtal ska stå i relation till prestationerna under tidsperioden och beräknas så att de inte premierar misslyckanden.

n) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna rörliga ersättningskomponenter eller pooler av rörliga ersättningskomponenter ska det ingå en korrigeringsmekanism för alla typer av löpande och framtida risker och hänsyn ska tas till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs.

Vid fördelningen av de rörliga ersättningskomponenterna inom kreditinstitutet ska hänsyn också tas till alla typer av löpande och framtida risker.

o) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 50 % av all rörlig ersättning, ska bestå av följande i lämpliga proportioner:

i) aktier eller motsvarande ägandeintressen, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, eller instrument som är kopplade till dess aktier, eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument för kreditinstitut som inte är börsnoterade, och

ii) i förekommande fall, andra instrument enligt artikel 66.1a a som på ett adekvat sätt löpande återspeglar detta kreditinstituts kreditvärdighet.

Dessa instrument ska omfattas av en lämplig politik för uppskjuten utbetalning som är utformad så att den knyter incitament till kreditinstitutets långsiktiga intressen. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda vissa instrument om så anses vara lämpligt. Denna punkt ska tillämpas på både den del av den rörliga ersättningskomponenten som skjutits upp i enlighet med led p och den del av den rörliga ersättningskomponenten som inte skjutits upp.

▼B

p) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 % av den rörliga ersättningskomponenten ska skjutas upp under en tidsperiod som omfattar minst tre till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet.

Ersättning som ska betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än på proportionell grund. För en rörlig ersättningskomponent på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens natur, dess risker och den berörda medarbetarens verksamhet.

q) Den rörliga ersättningen, inbegripet den uppskjutna delen, ska endast betalas eller erhållas om den är hållbar enligt kreditinstitutets finansiella situation som helhet och motiverad enligt kreditinstitutets, affärsenhetens och den berörda personens resultat.

Utan att det påverkar tillämpningen av allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt, ska den totala rörliga ersättningen i allmänhet avsevärt minskas när företagets finansiella resultat är svagt eller negativt, med beaktande av både nuvarande ersättning och minskningar av utbetalningarna av belopp som tidigare intjänats, inbegripet genom malus- och återkravsförfaranden.

r) Pensionspolitiken ska överensstämma med kreditinstitutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

Om en anställd lämnar kreditinstitutet före pensioneringen, ska de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos kreditinstitutet för en period på fem år i form av instrument som avses i led o. Då en anställd når pensionsåldern ska diskretionära pensionsförmåner betalas ut till den anställde i form av instrument som avses i led o, som ska hållas inne under en femårsperiod.

s) De anställda ska vara skyldiga att förbinda sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de riskanpassningseffekter som ingår i deras ersättningssystem.

t) Rörlig ersättning ska inte betalas genom instrument eller metoder som gör det enklare att kringgå kraven i detta direktiv.

Dessa principer ska av kreditinstituten tillämpas på gruppnivå, på moderföretaget och dess dotterföretag, inbegripet dotterföretag etablerade i finansiella offshore-centrum.

24. Kreditinstitut som är betydande i fråga om sin storlek och interna organisation samt sina verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad ska inrätta en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att utöva en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolitik och -praxis samt de incitament för att hantera risker, kapital och likviditet som därigenom skapas.

Ersättningskommittén ska ansvara för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda kreditinstitutets risker och riskhantering och som ska fattas av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion. Ordföranden och ledamöterna i ersättningskommittén ska vara personer från ledningsorganet som inte innehar någon verkställande funktion i det berörda kreditinstitutet. När sådana beslut förbereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till de långsiktiga intressen som kreditinstitutets aktieägare, investerare och övriga intressenter har.”

▼B

2. Del 1 av bilaga VI ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9, 10 och11 ska exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter ges samma riskvikt som exponeringar mot institut, om inte annat följer av punkt 11a. Denna behandling ska vara oberoende av utnyttjandet av valmöjligheten i artikel 80.3. Förmånsbehandling av kortfristiga exponeringar enligt punkterna 31, 32 och 37 ska inte tillämpas.”

b) Följande punkt ska införas:

”11a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9, 10 och 11 ska exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter som är denominerade och finansierade i dessas egen valuta ges riskvikten 20 %.”

c) Punkt 68 ska ändras enligt följande:

i) I det första stycket ska leden d och e ersättas med följande:

”d) Lån mot säkerhet i bostadsfastighet eller aktier i finska bostadsaktiebolag enligt punkt 46 upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna, eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Créances* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter. Om sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (*), garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består av panträtt i bostadsfastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren.

Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar eller behållning efter likvidation för lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper ska inte tas med i beräkningen av nittioprocentsgränsen.

e) Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag enligt punkt 52 upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Créances* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i kommersiella fastigheter. Om

▼B

sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG, garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består panträtt i kommersiella fastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren.

De behöriga myndigheterna får godkänna lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter där belåningsgraden överskrider 60 %, upp till maximalt 70 %, om värdet av de totala tillgångar som ställts som säkerhet för de säkerställda obligationerna överstiger det nominella utestående beloppet på den säkerställda obligationen med minst 10 % och obligationsinnehavarnas fordran uppfyller de krav på rättslig förutsebarhet som anges i bilaga VIII. Obligationsinnehavarnas fordran ska prioriteras före alla andra fordringar på den ställda säkerheten. Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar eller behållning efter likvidation för lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper ska inte tas med i beräkningen av nittioprocentsgränsen.

(*) EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.”

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Fram till den 31 december 2013 ska tioprocentsgränsen för bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Créances* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som anges i punkterna d och e inte vara tillämplig, förutsatt att

i) de värdepapperiserade exponeringarna i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter har sitt ursprung hos samma konsoliderade grupp där emittenten av de säkerställda obligationerna ingår eller hos en enhet som är anknuten till samma centrala organ som emittenten av de säkerställda obligationerna (huruvida emittenten ingår i gruppen eller är underställd organet ska fastställas vid den tidpunkt då de bättre rangordnade andelarna ställs som säkerheter för säkerställda obligationer), och

ii) en enhet som ingår i samma konsoliderade grupp där emittenten av de säkerställda obligationerna ingår, eller en enhet som är anknuten till samma centrala organ som emittenten av de säkerställda obligationerna, behåller hela den tranch som är i första-förlustläge och som hänför sig till dessa bättre rangordnade andelar.

Senast den 31 december 2012 ska kommissionen se över huruvida undantaget i tredje stycket är lämpligt, och huruvida det är lämpligt att utvidga denna behandling till att omfatta alla andra former av säkerställda obligationer. Kommissionen får mot bakgrund av denna översyn vid behov anta delegerade akter i enlighet med artikel 151a och på de villkor som anges i artiklarna 151b och 151c, för att förlänga tiden för detta undantag eller göra undantaget permanent eller utvidga det till att omfatta andra former av säkerställda obligationer.”

3. I bilaga VII ska punkt 8 d i avsnitt 1 i del 2 ersättas med följande:

”d) Säkerställda obligationer enligt definitionen i punkterna 68–70 i del 1 i bilaga VI får ges ett LGD-värde på 11,25 %.”

▼B

4. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 i del 3 ska följande led läggas till:

”c) Kreditbedömningen ska inte, vare sig helt eller delvis, baseras på ej förbetalt stöd från kreditinstitutet självt. I sådana fall ska kreditinstitutet betrakta den relevanta positionen som om den saknade rating och ska tillämpa den relevanta behandling av positioner utan rating som anges i del 4.”

b) Del 4 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om ett kreditinstitut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering ska det, i den utsträckning som dessa överlappar varandra, i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ta med endast den position eller den del av en position som ger det högsta riskvägda exponeringsbeloppet. Kreditinstitutet får även tillgodoräkna sig en sådan överlappning mellan kapitalkraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalkraven för positioner i den övriga verksamheten, under förutsättning att kreditinstitutet kan beräkna och jämföra kapitalkraven för de relevanta positionerna. I denna punkt avses med ’överlappning’ att positionerna helt eller delvis innebär en exponering för samma risk på sådant sätt att det inom ramen för överlappningen endast är fråga om en enda exponering.

När punkt 1 c i del 3 tillämpas på positioner i tillgångsbaserade företagscertifikat får kreditinstitutet, under förutsättning att de behöriga myndigheterna godkänner detta, tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för certifikatet om likviditetsfaciliteten likställs med företagscertifikatet så att de bildar överlappande positioner och 100 % av det företagscertifikat som emitteras av det tillgångsbaserade certifikatprogrammet täcks av likviditetsfaciliteterna.”

ii) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om inte annat följer av punkt 8 ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en kreditvärderad värdepapperiserings- eller återvärdepapperiseringsposition beräknas genom att exponeringsvärdet i enlighet med följande tabell 1 ges den riskvikt som hänför sig till det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98.”

iii) Tabell 1 ska ersättas med följande:

”*Tabell 1*

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4 (endast för ej kortfristiga kredit-värderingar)	Alla övriga kreditkvalitetssteg
Positioner i värdepapperisering.	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Positioner i återvärdepappperisering.	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %”

iv) Tabell 2 ska utgå.

▼B

v) Punkt 46 ska ersättas med följande:

”46. Enligt externratingmetoden ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en kreditvärderad värdepapperiserings- eller återvärdepapperiseringsposition beräknas genom att exponeringsvärdet i enlighet med följande tabell 4 ges den riskvikt som hänför sig till det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98, multiplicerat med 1,06.”

vi) Tabell 4 ska ersättas med följande:

”*Tabell 4*

Kreditkvalitetssteg		Positioner i värdepapperisering			Positioner i återvärdepapperisering	
Ej kortfristiga kreditvärderingar	Kortfristiga kredit-värderingar	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
alla övriga samt ej kreditvärderade		1 250 %”				

vii) Tabell 5 ska utgå.

viii) Punkt 47 ska ersättas med följande:

”47. Vikttalen i kolumn C i tabell 4 ska tillämpas om värdepapperiseringspositionen inte är en återvärdepapperiseringsposition och det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar är lägre än sex. För övriga värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner ska vikttalen i kolumn B tillämpas, utom i de fall då positionen ingår i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch. I dessa senare fall ska vikttalen i kolumn A tillämpas. För återvärdepapperiseringspositioner ska vikttalen i kolumn E tillämpas, utom i de fall då återvärdepapperiseringspositionen ingår i återvärdepapperiseringens bäst rangordnade tranch och ingen av de underliggande exponeringarna i sig ursprungligen var återvärdepapperiseringspositioner. I dessa senare fall ska vikttalen i kolumn D tillämpas. Vid fastställandet av om en tranch är den bäst rangordnade är det inte nödvändigt att beakta belopp som ska betalas enligt ränte- eller valutaderivatavtal eller avgifter och andra liknande betalningar.”

ix) Punkt 48 ska utgå.

▼B

x) Punkt 49 ska ersättas med följande:

”49. Vid beräkning av det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar ska flera exponeringar mot en gäldenär behandlas som en exponering. Det effektiva antalet exponeringar beräknas enligt följande:

$$N = \frac{\left(\sum_{i} EAD_i\right)^2}{\sum_{i} EAD_i^2}$$

där EAD_i motsvarar summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar mot den i:te gäldenären. Om den andel i portföljen som är förenad den största exponeringen, C1, är känd får kreditinstitutet beräkna N som 1/C1.”

xi) Punkt 50 ska utgå.

xii) Punkt 52 ska ersättas med följande:

”52. Om inte annat föreskrivs i punkterna 58 och 59 ska riskvikten för en värdepapperiseringsposition enligt den formelbaserade metoden vara den riskvikt som ska tillämpas enligt punkt 53. Riskvikten får dock inte vara lägre än 20 % för återvärdepapperiseringspositioner och 7 % för alla övriga värdepapperiseringspositioner.”

xiii) I punkt 53 ska sjätte stycket ersättas med följande:

”N är det effektiva antalet exponeringar, beräknat enligt punkt 49. Om det är fråga om återvärdepapperiseringar ska kreditinstitutet beakta antalet värdepapperiserade exponeringar i den aktuella gruppen och inte antalet underliggande exponeringar i de ursprungliga grupper från vilka de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna härrör.”

5. Bilaga XII ska ändras enligt följande:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH UPPLYSNINGSPLIKT”

b) Del 2 ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. De kreditinstitut som beräknar kapitalkrav enligt artikel 75 b och c ska lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa bestämmelser. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalkravet för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

10. Följande information ska lämnas av alla kreditinstitut som beräknar sina kapitalkrav enligt bilaga V till direktiv 2006/49/EG:

a) För varje underportfölj

i) särdrag hos de använda modellerna,

ii) för kapitalkraven enligt punkterna 5a och 51 i bilaga V till direktiv 2006/49/EG var för sig, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av en intern modell samt en beskrivning av den metod kreditinstitutet använder för att fastställa likviditetshorisonter, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,

▼B

iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen, och

iv) en beskrivning av de metoder som använts för att göra utfallstester och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är noggranna och konsekventa.

b) Den behöriga myndighetens acceptansspann.

c) En beskrivning av i vilken omfattning och med vilka metoder kraven i del B i bilaga VII till direktiv 2006/49/EG uppfylls.

d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:

i) De dagliga Value-at-Risk-värdena för rapporteringsperioden och för periodens sista dag.

ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden för rapporteringsperioden och för periodens sista dag.

iii) kapitalkraven enligt punkterna 5a och 51 i bilaga V till direktiv 2006/49/EG var för sig, för rapporteringsperioden och för periodens sista dag.

e) Kapitalbelopp enligt punkterna 5a och 51 i bilaga V till direktiv 2006/49/EG var för sig, tillsammans med vägda genomsnitt av likviditetshorisonterna för varje underportfölj.

f) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid slutet av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapporteringsperioden.”

ii) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 94–101 eller kapitalkrav enligt punkt 16a i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ska lämna följande upplysningar, i tillämpliga fall med uppdelning på handelslager och övrig verksamhet:

a) En beskrivning av kreditinstitutets syften med värdepapperiseringsverksamheten.

b) Arten av andra risker, däribland, likviditetsrisk, som är förenade med de värdepapperiserade tillgångarna.

c) Slag av risker avseende de underliggande värdepapperiseringspositionernas rangordning och de underliggande tillgångarna för dessa värdepapperiseringspositioner som kreditinstitutet tagit på sig och behållit genom återvärdepapperiseringsverksamhet.

d) Kreditinstitutets roller i värdepapperiseringsprocessen.

e) Uppgift om i vilken utsträckning kreditinstitutet är engagerat i var och en av de roller som avses i led d.

f) En beskrivning av vilka processer som upprättats för att övervaka förändringar av värdepapperiseringspositionernas kredit- och marknadsrisk, inbegripet uppgift om hur de underliggande tillgångarnas rörelser påverkar värdepapperiseringspositionerna och en beskrivning av det sätt på vilket dessa processer skiljer sig vid återvärdepapperiseringsexponeringar.

g) En beskrivning av kreditinstitutets policy i fråga om användning av risksäkring och ej förbetalt skydd för att reducera risker som är förenade med behållna värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, inbegripet redovisning av viktiga risksäkringsmotparter per relevant slag av riskexponering.

▼B

h) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som kreditinstitutet tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet de slag av värdepapperiseringsexponeringar på vilka varje metod tillämpas.

i) De slag av specialföretag för värdepapperisering som kreditinstitutet i egenskap av medverkande institut anlitar för värdepapperisering av tredje parters exponeringar, med uppgift om huruvida och i så fall i vilken form och utsträckning kreditinstitutet är exponerat mot dessa specialföretag, separat för exponeringar inom och utanför balansräkningen samt en förteckning över de enheter som kreditinstitutet leder eller ger råd till och som investerar antingen i de värdepapperiseringspositioner som kreditinstitutet har skapat eller i de specialföretag för värdepapperisering som kreditinstitutet stöder.

j) En sammanfattning av kreditinstitutets principer för redovisning av värdepapperiseringsverksamhet, som ska innefatta följande:

   i) Huruvida transaktionerna behandlas som försäljning eller finansiering.

   ii) Redovisning av försäljningsvinster.

   iii) Metoder, centrala antaganden och indata samt förändringarna i förhållande till den föregående perioden för värderingen av värdepapperiseringspositioner.

   iv) Behandlingen av syntetisk värdepapperisering om detta inte täcks av några andra redovisningsriktlinjer.

   v) Hur tillgångar redovisas i avvaktan på värdepapperisering och huruvida de redovisas i kreditinstitutets handelslager eller inom ramen för dess övriga verksamhet.

   vi) Policy för redovisande av skulder i balansräkningen avseende arrangemang som kan leda till krav på kreditinstitutet att lämna ekonomiskt stöd till värdepapperiserade tillgångar.

k) Namnen på de valbara ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.

l) I tillämpliga fall, en beskrivning av internmetoden enligt del 4 i bilaga IX med beskrivning av den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och externa värderingar, användning av internmetoden för annat än beräkning av kapitalkrav, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, slag av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning per exponeringsslag.

m) Förklaring av väsentliga skillnader beträffande någon av de kvantitativa uppgifterna i leden n–q i förhållande till närmast föregående rapporteringsperiod.

n) Redovisat separat för handelslager respektive övrig verksamhet, följande upplysningar uppdelade på olika exponeringsslag:

   i) Totalbelopp för de utestående exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet, uppdelat på traditionella och syntetiska värdepapperiseringar, och värdepapperiseringar vid vilka kreditinstitutet endast är medverkande institut.

   ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner i balansräkningen som behållits eller förvärvats samt värdepapperiseringsexponeringar utanför balansräkningen.

   iii) Aggregerat belopp för tillgångar för vilka värdepapperisering förbereds.

▼B

iv) För värdepapperiserade faciliteter med bestämmelser om förtida amortering: aggregerade utnyttjade exponeringar som tillförts originatorn respektive investerarna, aggregerade kapitalkrav som ålagts kreditinstitutet mot originatorns andel och de aggregerade kapitalkrav som kreditinstitutet ålagts gentemot investerarnas andelar av utnyttjade saldon och outnyttjade dragningsmöjligheter.

v) Belopp för värdepapperiseringspositioner som dras ifrån kapitalbasen eller tilldelas riskvikten 1 250 %.

vi) Sammanfattning av den innevarande periodens värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet belopp för de värdepapperiserade exponeringarna och redovisad vinst eller förlust av försäljning.

o) Följande upplysningar redovisade separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner som behållits eller förvärvats och därmed sammanhängande kapitalkrav med uppdelning på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar och ytterligare indelning på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall för varje utnyttjad metod för fastställande av kapitalkrav.

ii) Aggregerat belopp för återvärdepapperiseringar som behållits eller förvärvats indelade efter exponering före och efter risksäkring/försäkring och exponering mot finansiella garantigivare, med uppdelning efter garantigivarnas kreditvärdighetskategorier eller namn.

p) För exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet utanför handelslagret: belopp för värdepapperiserade nedskrivna/förfallna tillgångar och kreditinstitutets bokförda förluster under löpande period, båda uppdelade på exponeringsslag.

q) För handelslagret: totala utestående exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet och omfattas av ett kapitalkrav för marknadsrisk med uppdelning på traditionella respektive syntetiska värdepapperiseringar och på exponeringsslag.”

iii) Följande punkt ska läggas till:

”15. Följande upplysningar, inbegripet regelbundna uppdateringar minst en gång om året, ska offentliggöras beträffande kreditinstitutets ersättningspolitik och -praxis för medarbetarkategorier vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutets riskprofil.

a) Uppgifter om beslutsgången för ersättningspolicyn, i tillämpliga fall även uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, liksom den externa konsult som anlitats för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.

b) Uppgifter om sambandet mellan lön och resultat.

c) De viktigaste särdragen i utformningen av ersättningssystemet, och även uppgifter om kriterierna för resultatmätning och riskjustering, uppskovspolicy och kriterier för erhållande av rättigheter.

d) Uppgifter om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.

e) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga komponenter och andra, icke-kontanta förmåner.

f) Aggregerade kvantitativa uppgifter om ersättning, uppdelat per affärsenhet.

▼B

g) Aggregerade kvantitativa uppgifter om ersättning, uppdelat på den högsta ledningen och den personal som väsentligt kan påverka kreditinstitutets riskprofil, och som innehåller följande:

i) Ersättningens belopp för räkenskapsåret, uppdelat på fast och rörlig ersättning, och antalet mottagare.

ii) Den rörliga ersättningens belopp och form, uppdelat på kontanter, aktier och aktieknutna instrument och övrigt.

iii) Belopp för utestående uppskjuten ersättning, uppdelat på erhållna och icke erhållna delar.

iv) Belopp för uppskjuten ersättning som beviljats under räkenskapsåret, utbetalade och minskade genom resultatjusteringar.

v) Betalningar i samband med nyanställningar och avgångsvederlag som erlagts under räkenskapsåret jämte antalet mottagare av sådana betalningar.

vi) Belopp för avgångsvederlag som tilldelats under räkenskapsåret jämte det högsta vederlaget till en enskild person.

För kreditinstitut som är betydande i fråga om sin storlek och interna organisation och sin verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad ska de kvantitativa uppgifter som avses i detta led också redovisas för allmänheten när det gäller de personer som i praktiken leder verksamheten i kreditinstitutet i den mening som avses i artikel 11.1.

Kreditinstitut ska uppfylla kraven i denna punkt på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad, och utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG.”

▼B

BILAGA II

Bilagorna I, II, V och VII till direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 8 ska ändras enligt följande:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”8. Vid beräkning av kapitalkraven för marknadsrisk för den part som tar på sig kreditrisken (’säljaren av skydd’), ska, såvida inget annat uttryckligen anges, det nominella beloppet i kreditderivatkontraktet användas. Trots vad som anges i föregående mening får institutet välja att ersätta det nominella värdet med det nominella värdet minus eventuella förändringar i kreditderivatets marknadsvärde sedan det upptogs till handel. Vid beräkningen av den specifika risken är det, utom för totalavkastningsswappar, kreditderivatkontraktets löptid som gäller i stället för skuldförbindelsens löptid. Positionerna bestäms enligt följande:”

ii) I led v ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om ett kreditderivat på n:te förfall har ett externt kreditbetyg ska säljaren av skydd beräkna kapitalkravet för specifik risk genom att använda derivatets kreditbetyg och tillämpa respektive riskvikter för en värdepapperisering i förekommande fall.”

b) I punkt 14 ska första stycket ersättas med följande:

”14. Institutet ska föra in sina nettopositioner i handelslagret beträffande instrument som inte är värdepapperiseringspositioner, beräknade i enlighet med punkt 1, till respektive kategori i tabell 1 på grundval av emittentens/gäldenärens externa eller interna kreditvärdering samt återstående löptid och därefter multiplicera beloppen med de vikttal som anges i den tabellen. Det ska addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av denna punkt (oavsett om de är långa eller korta) för att beräkna kapitalkravet för specifik risk. Institutet ska beräkna sitt kapitalkrav mot bakgrund av de specifika riskerna för de positioner som är värdepapperiseringspositioner enligt punkt 16a.

Vid tillämpningen av denna punkt och punkterna 14a och 16a får institutet begränsa produkten av vikttalet och nettopositionen till den största möjliga förlusten vid fallissemang. För en kort position kan denna gräns beräknas som en värdeändring till följd av att fallissemangsrisken hos underliggande namn plötsligt bortfaller.”

c) Följande punkter ska införas:

”14a. Med avvikelse från punkt 14 får ett institut fastställa det större av följande belopp som det specifika riskkapitalkravet för korrelationshandelsportföljen enligt följande:

a) de totala kapitalkraven för specifik risk som skulle gälla enbart långa nettopositioner i korrelationshandelsportföljen och

ii) de totala kapitalkraven för specifik risk som skulle gälla enbart korta nettopositioner i korrelationshandelsportföljen.

14b. Korrelationshandelsportföljen ska bestå av värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te förfall som uppfyller följande kriterier:

a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat på värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen, och

▼B

b) Alla referensinstrument refererar till antingen endast ett namn, inbegripet kreditderivat som refererar till ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar, eller allmänt omsatta index som baseras på dessa referensenheter. En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- eller säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till ett sådant pris inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

14c. Positioner som refererar till någondera av följande ska inte ingå i korrelationshandelsportföljen:

a) En underliggande exponering som kan hänföras till exponeringsklasserna som avses i artikel 79.1 h och i i direktiv 2006/48/EG i ett instituts övriga verksamhet, eller

b) En fordran på ett specialföretag.

Ett institut får inkludera i korrelationshandelsportföljen positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat på n:te förfall men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 14b.b existerar för instrumentet eller dess underliggande instrument.”

d) Följande punkt ska införas:

”16a. För instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner, ska institutet väga sina nettopositioner beräknade i enlighet med punkt 1 med följande:

a) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av schablonmetoden: 8 % av riskvikten enligt schablonmetoden i enlighet med del 4 i bilaga IX till direktiv 2006/48/EG.

b) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av internmetoden: 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen med internmetoden i enlighet med del 4 i bilaga IX till direktiv 2006/48/EG.

För tillämpning av leden a och b får den formelbaserade metoden endast användas med tillsynsmyndighetens godkännande av andra institut än institut som är originatorer och som kan ansöka om det för samma värdepapperiseringsposition i sin verksamhet utanför handelslagret. I tillämpliga fall ska skattningar av PD och LGD som indata till den formelbaserade metoden fastställas i enlighet med artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG eller, alternativt och med förbehåll för tillsynsmyndighetens medgivande, utifrån skattningar som härleds från en metod enligt punkt 5a i bilaga V och som överensstämmer med de kvantitativa standarderna i internmetoden. Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för att säkerställa en enhetlig användning av skattningar av PD- och LGD-värden som indata när dessa skattningar är grundade på den metod som anges i punkt 5a i bilaga V.

Trots vad som anges i leden a och b, för värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle ges en riskvikt enligt artikel 122a i direktiv 2006/48/EG: 8 % av riskvikten enligt den artikeln ska tillämpas.

Institutet ska addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av denna punkt (oavsett om de är långa eller korta) för att beräkna kapitalkravet för specifik risk.

▼B

Som undantag från vad som anges i fjärde stycket, under en övergångsperiod fram till den 31 december 2013, ska institutet separat addera sina vägda långa nettopositioner och sina vägda korta nettopositioner. Den största av dessa belopp ska utgöra kapitalkravet för specifik risk. Institutet ska dock rapportera summan av både sina vägda långa nettopositioner och sina vägda korta nettopositioner, uppdelade på underliggande tillgångar, till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.”

e) Punkt 34 ska ersättas med följande:

”34. Institutet ska beräkna summan av alla sina långa nettopositioner och av alla sina korta nettopositioner enligt punkt 1. Det ska multiplicera sin totala bruttoposition med 8 % för att beräkna sitt kapitalkrav för specifik risk.”

f) Punkt 35 ska utgå.

2. I bilaga II ska i punkt 7 andra stycket ersättas med följande:

”När det gäller en kreditswapp kan emellertid ett institut, vars exponering på grund av denna swapp är en lång position i den underliggande posten, använda en sats på 0 % för den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk, såvida denna kreditswapp inte omfattas av en likvidationsklausul vid insolvens i den enhet vars exponering till följd av swappen utgör en kort position i den underliggande posten, även om den underliggande posten inte drabbats av fallissemang. I sådana fall ska beloppet för institutets potentiella framtida exponering begränsas till beloppet av de premier som enheten ännu inte betalat till institutet.”

3. Bilaga V ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska, om inte annat följer av villkoren i denna bilaga, medge att institut vid beräkning av sina kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och/eller råvarurisk använder sina interna riskhanteringsmodeller i stället för, eller tillsammans med, de metoder som beskrivs i bilagorna I, III och IV. I varje enskilt fall krävs ett uttryckligt godkännande från den behöriga myndigheten för användning av modeller för övervakning av kapitalsituationen.”

b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska granska institutets förmåga att genomföra utfallstester med avseende på både faktiska och hypotetiska förändringar av portföljens värde. Utfallstest med avseende på hypotetiska förändringar baseras på en jämförelse mellan portföljens slutvärde för dagen och, under antagande om oförändrade positioner, dess slutvärde påföljande dag. De behöriga myndigheterna ska kräva att institutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra sitt program för utfallstest i de fall det anses bristfälligt. De behöriga myndigheterna ska minst kräva att instituten genomför utfallstest på hypotetiska resultat (med användning av de portföljvärden som skulle bli resultatet om sistapositionerna för varje dag skulle förbli oförändrade).”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. För att beräkna kapitalkraven för den specifika risk som finns i innehav av räntebärande instrument och aktier i handelslagret ska de behöriga myndigheterna medge att ett instituts interna modell används, om modellen uppfyller villkoren nedan i denna bilaga och dessutom uppfyller följande krav:

a) Den förklarar den historiska prisvariationen i portföljen.

b) Den fångar upp koncentrationen i fråga om omfattning och förändring av portföljens sammansättning.

c) Den är robust mot ogynnsamma marknadsbetingelser.

▼B

d) Den utvärderas genom utfallstest i syfte att uppskatta om den specifika risken fångas upp på ett riktigt sätt. Om de behöriga myndigheterna medger att detta utfallstest utförs på grundval av relevanta underportföljer måste dessa väljas på ett konsekvent sätt.

e) Den beaktar namnrelaterade basrisker, vilket innebär att instituten ska visa att den interna modellen är känslig för väsentliga idiosynkratiska skillnader mellan liknande men ej identiska positioner.

f) Den beaktar risken för oförutsedda händelser.

Institutets interna modell ska ge en försiktig bedömning av den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarier. Modellen ska dessutom uppfylla minimidatakrav. Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och får endast användas om tillgängliga data är otillräckliga eller inte ger uttryck för en positions eller portföljs verkliga volatilitet.

Ett institut får välja att från sin beräkning enligt en intern modell av kapitalkrav för specifik risk undanta positionsrisker i värdepapperiseringar eller kreditderivat på n:te förfall för vilka det uppfyller ett kapitalkrav för positionsrisker enligt bilaga I med undantag för de positioner som omfattas av den metod som anges i punkt 51.

Instituten ska, allteftersom tekniker och bästa praxis utvecklas, tillägna sig de framsteg som görs.

Ett institut ska inte vara skyldigt att i sin interna modell fånga upp fallissemangs- och migrationsrisker avseende omsatta skuldinstrument om det fångar upp dessa risker genom de krav som fastställs i punkterna 5a–5k.”

d) Följande punkter ska införas:

”5a. Institut som omfattas av punkt 5 avseende omsatta skuldinstrument ska ha inrättat rutiner för att vid beräkningen av sina kapitalkrav beakta de fallissemangs- och migrationsriskerna (dvs. riskerna för ändring av kreditbetyg) för sina positioner i handelslagret som tillkommer utöver de risker som fångas upp av Value-at-Risk-måttet enligt punkt 5. Institutet ska visa att dess metod når upp till en sundhetsnivå som motsvarar den som gäller för den ansats som fastställs i artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG, under antagandet att en konstant risknivå föreligger och som, där så är nödvändigt, är anpassad för att återspegla inverkan av likviditet, koncentration, risksäkring och effekter av optionalitet.

Tillämpningsområde

5b. Metoden för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker ska inkludera alla positioner som omfattas av kapitalkrav för specifika ränterisker men däremot inte värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te förfall. Under förutsättning att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får institutet välja att genomgående ta med alla positioner i börsnoterade aktier och derivatpositioner med börsnoterade aktier som underliggande instrument som enligt kreditinstitutets interna mätning och hantering av risker skulle ha ingått i underlaget. Metoden måste fånga upp effekter av samband mellan fallissemangs- och migrationshändelser. Den ska däremot inte inkludera effekter av diversifiering mellan å ena sidan fallissemangs- och migrationsrisker och å andra sidan andra marknadsriskfaktorer.

Parametrar

5c. Metoden för att fånga upp tillkommande risker ska mäta förluster till följd av fallissemang och ändrad intern eller extern rating inom ett konfidensintervall på 99,9 % och med en kapitalhorisont på ett år. Korrelationsantagandena ska stödjas av en analys av objektiva data inom ett begreppsmässigt sunt ramverk. Metoden för att fånga upp tillkommande risker ska på ett tillfredsställande sätt beakta koncentrationer av emittenter. Även koncentrationer som i stressituationer kan uppkomma inom och mellan produktkategorier ska beaktas.

▼B

Metoden ska bygga på ett antagande om konstant risknivå med en kapitalhorisont på ett år, vilket innebär att givna enskilda positioner eller positionsmängder i handelslagret som har utsatts för fallissemang eller migration under sin likviditetshorisont återställs vid utgången av sina likviditetshorisonter så att de återfår sin ursprungliga risknivå. Instituten får som alternativ välja att genomgående använda antaganden om konstanta ettåriga positioner.

5d. Likviditetshorisonterna ska fastställas utifrån den tid som krävs för att sälja positionen eller för att säkra alla väsentliga relevanta prisrisker under stressade marknadsförhållanden med särskilt beaktande av positionens storlek. Likviditetshorisonterna ska ta hänsyn till faktiskt föreliggande praxis och erfarenheter under perioder av såväl systematisk som idiosynkratisk stress. Likviditetshorisonten ska mätas utifrån försiktiga antaganden och vara tillräckligt lång för att försäljnings- eller säkringshandlingen i sig inte väsentligt ska påverka det pris som skulle gälla vid ett genomförande av försäljningen eller risksäkringen.

Vid fastställandet av lämplig likviditetshorisont för en position eller en grupp positioner ska en minimigräns på tre månader gälla.

Vid fastställandet av den lämpliga likviditetshorisonten för en position eller en uppsättning av positioner ska ett instituts interna riktlinjer för prisvärdejusteringar och hantering av inaktuella positioner beaktas. När ett institut fastställer likviditetshorisonter för positionsmängder och inte enskilda positioner ska kriterierna för definition av positionsmängder fastställas på ett sätt som tar adekvat hänsyn till skillnader i likviditet. Likviditetshorisonterna ska vara längre för koncentrerade positioner med hänsyn till den längre tid som krävs för att likvidera sådana positioner. Likviditetshorisonten för en warehousing-facilitet för värdepapperiseringar ska avspegla den tid som krävs för att bygga upp, sälja och värdepapperisera tillgångarna eller för att säkra de väsentliga riskfaktorerna under stressade marknadsförhållanden.

5e. Risksäkringar kan införlivas med ett instituts system för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker. Positioner kan nettas när långa och korta positioner avser samma finansiella instrument. Säkrings- eller diversifieringseffekter i samband med långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär liksom även långa och korta positioner mot olika emittenter får endast beaktas genom explicita modeller av positionerna redovisade brutto för de olika instrumenten. Instituten ska beakta effekterna av väsentliga risker som kan förverkligas under mellantiden mellan löptiden för risksäkringen och likviditetshorisonten samt potentialen för väsentliga basrisker inom säkringsstrategierna avseende produktslag, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern rating, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader mellan instrumenten. Instituten ska endast beakta risksäkringar i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

För positioner i handelslagret som är risksäkrade genom dynamiska strategier får en omviktning av säkringen inom likviditetshorisonten för den säkrade positionen beaktas, förutsatt att institutet

i) väljer att modellera omviktningen konsekvent för hela den relevanta mängden av positioner i handelslagret,

ii) kan visa att omviktningen leder till bättre riskmätning och

iii) kan visa att marknaderna för de instrument som fungerar som risksäkring är tillräckligt likvida för att en sådan omviktning kan ske även under perioder av stress. Alla kvarstående risker i samband med dynamiska risksäkringsstrategier ska beaktas i kapitalkravet.

▼B

5f. Metoden för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker ska vara anpassad till de ickelinjära effekterna av optioner, strukturerade kreditderivat och andra positioner med i väsentlig utsträckning ickelinjärt beteende vid prisändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattning av prisrisker i samband med sådana produkter.

5g. Metoden för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker ska vara baserad på data som är objektiva och aktuella.

Validering

5h. Inom ramen för den oberoende översyn av sina riskmätningssystem och valideringen av sina interna modeller som föreskrivs genom denna bilaga ska instituten när det gäller metoden för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker särskilt genomföra följande:

i) Validera att deras modelleringsmetoder för samband och prisändringar är lämpliga för deras portföljer, även i fråga om val och viktning av systematiska riskfaktorer.

ii) Genomföra ett urval stresstester, däribland känslighetsanalys och scenarieanalyser, för att bedöma metodens kvalitativa och kvantitativa lämplighet, särskilt i fråga om behandlingen av koncentrationer. Dessa tester ska inte begränsas till historiskt dokumenterade händelsekedjor.

iii) Genomföra adekvat kvantitativ validering, även med utnyttjande av relevanta interna referensvärden för modellerna.

Metoden för att fånga upp tillkommande risker ska vara förenlig med institutets interna riskhanteringsmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.

Dokumentation

5i. Instituten ska dokumentera sina metoder för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra antaganden vid skapandet av modellerna.

Interna metoder baserade på andra parametrar

5j. Om ett institut använder en metod för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker som inte uppfyller alla kraven i denna punkt men som är förenlig med institutets interna metoder för att identifiera, mäta och hantera risker, ska det kunna visa att dess metod leder till ett kapitalkrav som är minst lika högt som om det hade varit baserat på en metod som fullt ut uppfyller kraven i denna punkt. De behöriga myndigheterna ska minst en gång om året kontrollera att kravet i föregående mening uppfylls. CEBS ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utarbeta riktlinjer för att säkerställa jämlika konkurrensvillkor.

Beräkningarnas frekvens

5k. Instituten ska utföra de beräkningar som krävs enligt den metod de har valt för att fånga upp den tillkommande risken minst en gång per vecka.

5l. De behöriga myndigheterna ska medge att en intern modell används för att beräkna ytterligare kapitalkrav i stället för kapitalkravet för korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 14a i bilaga I, förutsatt att alla villkor i denna punkt är uppfyllda.

En sådan intern metod ska på ett tillfredsställande sätt fånga upp alla prisrisker inom ett konfidensintervall på 99,9 % med en kapitalhorisont på ett år, under antagandet att en konstant risknivå föreligger och, där så är nödvändigt, vara anpassad för att återspegla inverkan av likviditet, koncentrationer, risksäkring och optionalitet. Institutet får i den metod som avses i denna punkt inkludera alla positioner som hanteras gemensamt med positioner i korrelationshandelsportföljen och får då undanta dessa positioner i den metod som krävs enligt punkt 5a.

▼B

Beloppet av kapitalkravet för alla prisrisker får inte understiga 8 % av det kapitalkrav som skulle beräknas enligt punkt 14a i bilaga I för alla positioner som införlivats i kapitalkravet för alla prisrisker.

Särskilt följande risker ska beaktas på adekvat sätt:

a) Den kumulativa risk som uppstår genom flera fallissemang, inbegripet rangordning av fallissemang, för produkter som delas upp i trancher.

b) Kreditspreadrisken, även gamma- och ’cross-gamma’-effekter.

c) Volatiliteten inom implicita korrelationer, även den korsvisa effekten mellan spreadar och korrelationer.

d) Basrisken, som inbegriper både

   i) basen mellan spreaden för ett index och spreadarna för dess komponenter ingående enskilda namn, samt

   ii) basen mellan den implicita korrelationen för ett index och korrelationen för särskilt anpassade portföljer.

e) Volatiliteten för återvinningsgraden, till den del som den hänför sig till benägenheten för återvinningsgrader att inverka på tranchpriserna.

f) I den utsträckning det övergripande riskmåttet innefattar vinsterna från dynamisk risksäkring, risken för nedsatt risksäkring och de potentiella kostnaderna för att vikta om sådana risksäkringar.

Vid tillämpning av denna punkt ska ett institut ha tillgång till tillräckliga marknadsdata för att garantera att det till fullo beaktar de mest framträdande riskerna för dessa exponeringar i sin interna metod i enlighet med de normer som anges i denna punkt, genom utfallstester eller på andra lämpliga sätt kunna visa att dess riskmått tillräckligt kan förklara den historiska prisvariationen hos dessa produkter, och i stånd att skilja de positioner åt för vilka det har respektive inte har godkännande att ta dem med i kapitalkravet enligt denna punkt.

När det gäller portföljer som omfattas av denna punkt ska institutet regelbundet tillämpa en rad särskilda i förväg fastställda stresscenarion. Genom dessa stresscenarion ska man undersöka effekten av stress på andelen fallissemang, återvinningsgrader, kreditspreadar samt vinst- och förlustkorrelationer på korrelationshandlarbordet. Institutet ska åtminstone varje vecka tillämpa dessa stresscenarion och åtminstone kvartalsvis rapportera resultaten till de behöriga myndigheterna, inbegripet jämförelser med institutets kapitalkrav enligt denna punkt. I fall då stresstester visar på ett väsentligt underskott i detta kapitalkrav ska detta rapporteras till de behöriga myndigheterna inom rimlig tid. På grundval av dessa resultat av stresstesterna ska de behöriga myndigheterna överväga ett ytterligare kapitalkrav för korrelationshandelsportföljen enligt artikel 136.2 i direktiv 2006/48/EG.

Ett institut ska beräkna kapitalkravet för alla prisrisker minst en gång per vecka.”

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Institut som använder egna modeller som inte erkänns enligt punkt 5 ska åläggas ett särskilt kapitalkrav för specifik risk beräknat i enlighet med bilaga I.”

▼B

f) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Vid tillämpning av punkt 10b a och b ska resultatet av institutets egen beräkning räknas upp genom multiplikationsfaktorerna (m_c) och (m_s). Dessa faktorer ska uppgå till minst 3.”

g) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av punkt 10b a och b ska multiplikationsfaktorerna (m_c) och (m_s) ökas med en plusfaktor mellan 0 och 1 i överensstämmelse med tabell 1 beroende på det antal överskridanden som konstaterats genom institutets utfallstester under de närmast föregående 250 bankdagarna av Value-at-Risk-värdet enligt punkt 10. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten på ett konsekvent sätt beräknar överskridanden på grundval av utfallstester av hypotetiska och konkreta förändringar i portföljens värde. Ett överskridande är en endagsförändring i portföljens värde som överskrider motsvarande endagsvärde för Value-at-Risk-värdet som genererats av institutets modell. För att bestämma plusfaktorn ska antalet överskridanden fastställas åtminstone kvartalsvis och uppgå till det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska och konkreta förändringar i portföljens värde.”

h) Punkt 9 ska utgå.

i) Punkt 10 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) En innehavsperiod motsvarande tio dagar (instituten får använda Value-at-Risk-värden som beräknats på grundval av kortare innehavsperioder som räknats upp till tio dagar genom t.ex. metoden med kvadratroten av tidsperioden. Ett institut som tillämpar den strategin ska regelbundet inför de behöriga myndigheterna motivera att denna metod är rimlig).”

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Månatliga uppdateringar av dataunderlaget.”

j) Följande punkter ska införas:

”10a. Varje institut ska dessutom beräkna ett stressvärde för Value-at-Risk, baserat på ett tiodagars Value-at-Risk-värde inom ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall för den aktuella portföljen, där indata för Value-at-Risk-modellen kalibrerats till historiska data från en sammanhängande tolvmånadersperiod av betydande finansiell stress som är relevant för institutets portfölj. Valet av dessa historiska data ska godkännas av de behöriga myndigheterna och ses över årligen av institutet. CEBS ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utarbeta riktlinjer för att säkerställa konvergens. Instituten ska beräkna stressjusterade Value-at-Risk-värden minst en gång per vecka.

10b. Alla institut ska varje dag uppfylla ett kapitalkrav som uppgår till summan av leden a and b. Dessutom ska institut som använder en intern modell för att beräkna kapitalkravet för specifik positionsrisk uppfylla ett kapitalkrav som uttrycks som summan av leden c och d:

a) Det som är högst av

i) dess Value-at-Risk-värde för föregående dag, beräknat enligt punkt 10 (VaR_{t-1}) och

ii) ett genomsnitt av de dagliga Value-at-Risk-värdena enligt punkt 10 för samtliga föregående sextio affärsdagarna (VaR_{avg}), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_c).

b) Det som är högst av

i) dess senaste tillgängliga stressjusterade Value-at-Risk-värde punkt 10a ($sVaR_{t-1}$) och

▼B

ii) ett genomsnitt av de stressjusterade Value-at-Risk-värdena, beräknade på det sätt och med den frekvens som anges i punkt 10a under de föregående sextio affärsdagar ($sVaR_{avg}$), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_s),

c) Ett kapitalkrav som är beräknat i enlighet med bilaga I för positionsrisker för värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te förfall i handelslagret med undantag av positioner som införlivats i kapitalkravet i enlighet med punkt 51.

d) Det som är högst av institutets senaste mått och dess genomsnittliga mått under 12 veckor för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker i enlighet med punkt 5a och, i förekommande fall, det som är högst av institutets senaste mått och dess genomsnittliga mått under 12 veckor för alla prisrisker i enlighet med punkt 51.

10c. Institut ska även genomföra omvända stresstest.”

k) I punkt 12 ska första stycket ersättas med följande:

”12. Riskmätningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, beroende på institutets aktivitetsnivå på respektive marknader. Om en riskfaktor har införlivats med institutets prissättningsmodell men inte med dess riskmätningsmodell ska institutet kunna ge den behöriga myndigheten tillfredsställande motiv till ett sådant uteslutande. Dessutom ska riskmätningsmodellen fånga upp ickelinjära egenskaper hos optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basrisker. Om proxyvariabler används för riskfaktorer ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den position som faktiskt innehas. Dessutom ska följande gälla för enskilda riskslag.”

4. I bilaga VII ska del B ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 a ska ersättas med följande:

”a) Skriftliga riktlinjer och metoder för värderingsprocessen, inklusive klart definierat ansvar för de olika områden som ingår i att bestämma en värdering, marknadsinformationskällor och översyn av deras lämplighet, riktlinjer för användning av icke-observerbara indata som ger uttryck för institutets antaganden om vilka faktorer marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättning av positionen, den oberoende värderingens frekvens, tidpunkt för slutkurser, förfaranden för värderingsjusteringar, verifikationsförfaranden vid månadsslut och vid enskilda tillfällen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Instituten ska alltid när så är möjligt marknadsvärdera sina positioner. Med marknadsvärdering förstås att det minst en gång om dagen görs en värdering av positionerna mot lättillgängliga avräkningskurser från oberoende källor. Exempel på sådana är börskurser, skärmpriser eller noteringar från flera oberoende ansedda mäklare.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. När en marknadsvärdering inte är möjlig ska instituten göra en försiktig modellvärdering av sina positioner/portföljer innan de beräknar kapitalkrav enligt metoderna för handelslagret. Modellvärdering definieras som varje typ av värdering som måste jämföras med, extrapoleras från eller på något annat sätt beräknas utifrån indata från marknaden.”

d) I punkt 6 ska led a ersättas med följande:

”a) Den högsta ledningen ska vara medveten om för vilka delar av handelslagret eller av andra positioner som redovisas till verkligt värde en modellvärdering görs och förstå betydelsen av den påtagliga osäkerhet som detta leder till för verksamhetens risk/resultatrapportering.”

▼B

e) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”Prisjusteringar

8. Instituten ska fastställa och upprätthålla metoder för att bedöma behovet av prisjusteringar.

Allmänna standarder

9. De behöriga myndigheterna ska kräva att formell hänsyn tas till följande prisjusteringar: ej intjänade räntemarginaler, stängningskostnader för öppna positioner, operativa risker, kostnader för förtida avbrott, finansieringskostnader, framtida administrativa kostnader och – där detta är relevant – modellrisk.”

f) Punkterna 11–15 ska ersättas med följande:

”11. Instituten ska fastställa och upprätthålla metoder för att beräkna justeringar av den löpande värderingen av mindre likvida positioner. Dessa justeringar ska, då så är nödvändigt, göras utöver eventuella justeringar av positionens värde så som gjorts vid den finansiella rapporteringen och vara utformade med hänsyn till positionens bristande likviditet. Inom ramen för dessa metoder ska instituten beakta flera olika faktorer för att avgöra om en prisjustering är nödvändig för mindre likvida positioner. Dessa faktorer avser bland annat hur lång tid det skulle ta att säkra positionen/riskerna inom positionen, köp- och säljmarginalernas volatilitet och genomsnitt, tillgången till marknadsnoteringar (marknadsgaranternas antal och identitet) och handelsvolymernas volatilitet och genomsnitt, inbegripet handelsvolymer då marknaderna är utsatta för stress, marknadskoncentrationer, hur lång tid positionen har innehafts, den utsträckning i vilken modellvärdering används vid värdering och effekterna av andra modellrisker.

12. Om instituten använder värderingar av tredje part eller modellvärderingar ska de överväga om en prisjustering ska göras eller ej. Instituten ska dessutom överväga behovet av att göra justeringar för mindre likvida positioner och regelbundet undersöka om de fortsatt är ändamålsenliga.

13. För komplexa produkter, inbegripet men inte begränsat till, värdepapperiseringsexponeringar och kreditderivat på n:te förfall ska instituten uttryckligen bedöma behovet av prisjusteringar för att avspegla följande två modellrisker: den modellrisk som är förenad med användning av eventuellt oriktiga värderingsmetoder och den risk som är förenad med användning av icke-observerbara (och eventuellt oriktiga) kalibreringsparametrar i värderingsmodellen.”